

Ivan Šaško
Pomoćni biskup zagrebački
Uvod
u pobožnost Križnoga puta s hrvatskim braniteljima:
„Hrvatski branitelji nisu propustili...”

Bogoslužni prostor bl. Alojzija Stepinca u Zagrebu
Petak 13. ožujka 2026. u 17 sati

Dragi hrvatski branitelji i braniteljice;
dragi članovi obitelji branitelja, osobito majke i udovice;
cijenjeni pripadnici: *Počasno zaštitne bojne Hrvatske vojske;*
Kadetske bojne Hrvatskoga vojnog učilišta 'dr. Franjo Tuđman';
predstavnici i polaznici *Policijske škole 'Josip Jović';*
cijenjeni generali, izaslanici Ministra obrane
(general-bojnik u m. Željko Živanović)
i Ministarstva hrvatskih branitelja (general u m. Ivan Pokaz);
draga braćo i sestre u milosti korizmenoga hoda!

a) U pobožnosti Križnoga puta dionici smo otajstva Božje ljubavi koja se očitovala u mucu i žrtvi Isusa Krista na križu. Stavljajući križ pred sebe, i noseći ga da bismo ga razmatrali na postajama Isusova hoda, kojim je patnju umiranja preobrazio u radost uskrsnuća, i večeras u molitvu unosimo svoje živote, život društva i domovine, život svijeta u svjetlu vječnosti.

Znamo da je grijeh, odnosno odbacivanje Boga i neposlušnost Božjemu Duhu, prouzročio patnju i naznačio put do Kalvarije na kojemu čovjek iz dana u dan, ako živi bez Krista, živi tjeskobu. Nebeski je Otac u svome promislu taj put povjerio svojem Sinu i po njemu ga nama darovao kao put novoga života.

Dakle, hodeći s Kristom na Križnome putu susrećemo snagu grijeha koju prepoznajemo u grijesima: mišlju, riječju, djelom i propustom.

Među njima nedvojbeno se najmanje pozornosti daje grijehu propusta. Lakše je nabrojiti pogreške i djela koja se tiču misli, riječi i djela. Propuste kao da vidimo kasnije ili 'prekasno', onda kada se trebamo nositi s posljedicama. I tada je teško odvagnuti što je trebalo činiti.

b) Večeras smo s hrvatskim braniteljima. Njihovu prisutnost u našem društvu treba smatrati dragocjenom, jer nam oni tako živo i životno govore što u važnome trenutku naše povijesti i života nisu propustili; na što i danas upućuju i u čemu tadašnji njihovi postupci ohrabruju nas danas u ključnim pitanjima života Crkve i domovine.

Križnomu sam putu dao ime: *'Hrvatski branitelji nisu propustili...'*

Taj hod pomaže i samim braniteljima da svoj život gledaju u svjetlu snage milosti koja im je osobito tada bila dana, u svjetlu poziva da u tome vremenu budu nositelji Božje prisutnosti te da svoje sadašnje muke, dvojbe, pokušaje Zloga da prebriše tadašnja nadahnuća, čežnje, sigurnosti i nadanja, vide u ljepoti svjetla istoga poziva koji može oslabiti i nestati u kušnjama: ravnodušnosti, bolesti, političkih poigravanja s domovinom...

Na svakoj postaji, braćo i sestre, pokušajmo se spomenuti što hrvatski branitelji nisu propustili i ujedno sebe pitajmo što danas mi ne smijemo propustiti, moleći milost kajanja se za sve što činimo grijehom propusta.

c) Božji Duh ne prestaje nadahnjivati, ni nas ni novi hrvatski naraštaj. Molimo za sebe, za obitelji i mlade; molimo za ljude u vrtlogu ratova i za pravedan mir, puni zahvalnosti za branitelje koji su radije umrli nego propustili braniti život i slobodu.

Braćo i sestre, Bog nam je darovao svoga Duha, da trajno u nama govori, da nas jača, prati i tješi te da mekša kamena srca. Saberimo se i oraspoločimo da bismo po mucu kroz koju je prošao Isus ponovno živjeli istinu da je svatko od nas dragocjen pred Bogom, našim nebeskim Ocem.

Krenimo na ovaj put zajedno s Marijom, Majkom Isusovom i našom Majkom, koja ne prestaje pratiti čovjeka i zagovarati nas u bolima, da – prosvijetljeni njezinim primjerom – mogemo susresti istinsko lice Boga i iskusiti njegovo beskrajno i vječno ljubav.